

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 256/2014
09.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.З., због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. мр. З.Д.Л., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици 4К бр. 16/12 од 21.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2558/13 од 29.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 09.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.З., адвоката мр. З.Д.Л., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици 4К бр. 16/12 од 21.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2558/13 од 29.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 4К бр. 16/12 од 21.02.2013. године окривљени П.З. оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју му је урачунато и време проведено у притвору.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, а затим је обавезан и на плаћање трошкова кривичног поступка, паушала суду као и трошкова на име заступања по пуномоћнику оштећеном, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2558/13 од 29.11.2013. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици и браниоца окривљеног П.З., адв. мр. З.Д.Л., а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици 4К бр. 16/12 од 21.02.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног П.З., адв. мр. З.Д.Л., поднео је захев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1, тачка 1. ЗКП-а и то члана 439. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи обе нижестепене пресуде и на основу члана 423. тачка 1. ЗКП-а донесе пресуду којом ће окривљеног ослободити од оптужбе или пак да захтев усвоји, укине и првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа након размотрања списка предмета и захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП-а).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а), окривљени преко свог браниоца а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП-а) такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног П.З. у захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења захтева, само формално означава повреду закона из члана 439. став 1. тачке 1. и 2. ЗКП-а, због које повреде је подношење захтева дозвољено, али не опредељује у чему се ова повреда материјалноправне природе састоји. Суштински се оспоравање првостепене и другостепене пресуде своди на побијање утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа у вези са одбраном окривљеног, те њеног неприхватања од стране суда у погледу постојања одлучних чињеница које би у конкретном случају указивале да је окривљени критичном приликом поступао у нужној одбрани (члан 19. КЗ). У првостепеној пресуди су означена сва битна обележја кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим а указивање на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП-а дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу а због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на

недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд исти, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**